

DAGNY JOENSEN
ÁKI HERMANSEN

Hon var 17 ára gomul, tá hon fór úr Vági til Danmarkar at ganga í studentaskúla, við ætlanum um at lesa víðari á universitetinum.

Ikki visti Annie O. Eysturoy tá, at hon skuldi vera hurtur í 20 ár, og enn minni, at leiðin gekk um stóran part av heiminum, áðrenn hon kom heimaftur.

Ahugi og forvitni fyri máli og bókmentum gjørdi hana til heimsborgara. Annie O. Eysturoy er doktari í amerikanskum bókmentum.

Herfyri kom út lærubók í USA, sum Annie O. Eysturoy hevur skrivað, við heitinum: „Daughters of Self-Creation. The Contemporary Chicana Novel“.

Í ummælinum á baksíðuni stendur, at bókin er altíðræddur fyri studentar, sum lesa amerikansk bókmentir.

Orsøkin til at Annie O. Eysturoy fór til Danmarkar at ganga í studentaskúla var tann, at hon longu tá visti, at hon skuldi hava bókliga útbúgvng. Foreldrinu hildu, at tað var lættari fyri dótturina at fara niður beinanvegin, so hon kundi venja seg við danska umhvørvið.

Tvær systur hennara løsu búskaparfrøði í Danmark hesi árin, og Annie flutti inn í íbúðina hjá teimum.

Trivist ikki í Danmark

- Eg treivst ikki so væl í Keypmannahavn. Tá tú ert von at ganga í fjøllum í Føroyum, og bráðliga stendur á gøtuni í Keypmannahavn, virkar tað sum eitt „kultursjökk“. Tað var torført at venja seg við donsku mentanina og verumátan hjá fólki har, sigur Annie O. Eysturoy.

Eftir lokið studentsprógv fór hon til Spania at lesa mál í hált ár. Tað visti seg at bera væl til at lesa uttan fyri Danmark, og tí var næsti skúlastaðurin Salzburg í Eysturriki, har Annie O. Eysturoy tók cand. mag. í enskum og sponskum máli. Bæði náttúran og lestrarumhvørvið var hugvekjandi og Annie O. Eysturoy kendi seg sera væl, einamest tí serlig krøv vóru sett til tey lesandi.

Áhuga fyri minnilutabókmentum

Tá hon var liðug at lesa í Salzburg, visti tað seg at professari hennara, uttan hennara vitan, hevði søkt um stipendiat til hennara at lesa víðari eitt ár í USA. Hon valdi at fara á universitet í New Mexico, fram um at fara til New York, Boston ella aðrar universitetbyr í USA, av tí at landið hevði eina áhugaverða søguliga fortíð, og tí fleiri fólkasløg - indíánar, mexíkanar og amerikanar búðu har. Her fekk hon eisini møguleikar at læra meir um minnilutabókmentir, sum hon tá var farin undir at granska. Hon undirvísti á

Aftaná 20 ár í útleigd:

Valdi lívsvirði fram um starvsbreyt

- Tú skalt leggja dent á tað tú kanst gera í Føroyum, og ikki á tað, sum tú ikki kanst, sigur Annie O. Eysturoy, sum eftir áralangar arbeiðsroyndir á universitetum í Eysturriki, Spania og USA, valdi at starvast sum lærari á Studentaskúlanum í Hoydølum

universiteti við 30.000 lesandi, samstundis sum hon fyrirreikar doktara-ritgerðina. Næstu átta árin starvandi Annie O. Eysturoy í New Mexico, samstundis sum hon ferðast víða um lond, helt fyrilestrar o.a.

innan universitetsyrkið.

Hon var soleiðis stóð í Madrid á ráðstevnu, har uppgávan var at halda fyrilestur, tá ein leiðari á universiteti í Madrid spurdi, um hon var áhugad at undirvísja á universiteti har.

Tá hevði eg verið átta ár á sama universiteti í USA, og tí helt eg tað vera áhugavert at royna nakað nýtt. Hetta var í 1989, og eg tók av. Eg var í Madrid í trý ár, men lór í 1991 aftur til USA at verja mína dokt-

araritgerð, sigur Annie O. Eysturoy, sum heldur at fyriritreitin fyri hennara starvsøki hesi árin var, at hon ikki hevði stovnað familju. Hon var nú í triátt-árunum, og hóast hon dámdi væl allastaðni, har hon

Annie O. Eysturoy, doktari í amerikanskum bókmentum, ætlar sær framtíðir at skriva um bókmentir Telesambandið og ein telda er nóg mikið til at tað ber til at samskipta við allan heimin

hevði búið hesi árin, so hevði hon ongantíð gjørt av, hvar hon skuldi búgva restina av lívinum.

Fremmand allastaðni

- Eitt er at trivast væl og hava spennandi arbeiðsumhvørvi - annað er at ímynda sær, at búgva uttanlands altíð. Tú ert fremmand allastaðni og fær ikki sama tilknýti til hesi samfeløg, sum tú hevur til heimlandið, sigur Annie O. Eysturoy.

Hon hevði hesi seinastu 20 árin bert verið heima í Føroyum fyra ferðir. Tað kom av, at foreldrinu seinast í sjeytiárunum fluttu til Danmarkar.

Mær dámdi ikki at vera ferðafólk í egnum landi. Hetta royndi eg einu ferðina, men tað var ein so lógin kensla, at eg heldur víldi verða ferðina til Føroyar fyri uttan, sigur Annie.

Hóast eg allastaðni har eg havi búið, havi verið einsamallur føroyingur, so hevur tað ongantíð nervað meg. Fólk spyrja ofta, hvussu eg tordi at ferðast so víða, men eg kann bert siga, at eg havi verið væl móttikin. Fitt fólk búgva allastaðni.

Við revolvera undir koddanum

Tú ert kanska eitt sindur góðvarðin, tá tú kemur út í heim, og onkuntíð havi eg ikki rættliga skilt, hvussu vandamikil umhvørvið kann vera. Tá eg kom til New Mexico leigaði eg íbúð í einum býlingi, sum fyri mær virkaði friðarligur. Tá tey spurdu meg á universitetinum, hvar eg búði, gjørdust fólk ovfarin, tí hetta var ikki býligur fyri einsamalla kvinnu. - Jú, eg havi búið í íbúðum, har jarnrimar vóru fyri vindeygu og hurðar og fimm hurðalás, og við revolvera undir koddanum, men eg havi ikki verið fyri skakandi hendingum. Tað er einamest tí at tú lærir at ansa eftir tær, og kanska er tað okkurt um orðafellið - „smil til verden, og den smiler til dig“. Eg havi møtt vælild allastaðni, sigur Annie O. Eysturoy.

Sum fráleidd var afturvendandi persónligi spurningurin hjá Annie, hvar hon at enda skuldi búseta seg. Tankin spøkti aftur av og á, hvar hon skuldi festa røtur. Í USA var arbeiðsumhvørvið hugtakandi og stimbrandi og toganin milli-